

Üşüyorum Annem

– Akkız Saydam · 26 Mart 2010

Üşüyorum annem çok üşüyorum
Üstümü örten yok,
Hasta olunca başucumda bekleyenim yok,

Sensizim ben,
Sen gittiğinden beri sensizim Annem
Sensizlik yakar içimi,
Acısı dinmez sol yanımın,
Kantar yarası her daim...

Sen gittiğinden beri
Tutunacak dalım kalmadı Annem,
Sendin benim her şeyim,
Annem, babam, arkadaşım, dert ortağımın...

Beni senin sevdiğin gibi
Seven yok Annem.
Hasretim sana, gül yüzüne, şefkatine, sevgine...

Aaaahhh be annem
Neden yalnız bıraktın beni buralarda neden?
Bak sen gideli dört yıl bitti bugün,
Koskoca dört yıl,
Demesi kolay.
Ama bu dört yıl nasıl geçti birde bana sor.
Sensizlik yakıyor içimi cayır cayır Annem.
İçim yanıyor ama yüreğim üşüyor sensiz...

Yok, artık kalmadı gücüm,
Dayanamıyorum yokluğuna...
Her geçen gün yokluğun daha çok acıtıyor sol yanımı,
Daha çok hissediyorum senin yokluğunu Annem.
Ne yapsam olmuyor,
Hiçbir şey senle olduğu gibi değil,
Mutlu olamıyorum hiç,

Beceremiyorum sensiz yaşamayı ben...

Gitti senin o cıvıl cıvıl kızın,
Yerine suskun, mahzun biri geldi
Yüzüm gülmez oldu artık annem.

Annem sana çok ama çok ihtiyacım var,
Sevgine, şefkatine...
Kanatlanıp gelir misin yanıma Annem?
Sen gelemezsen,
Bekle beni annem, ben geleceğim yanına,
Eskiden olduğu gibi yine koynunda uyumaya geleceğim annem,
Bekle beni mutlaka geleceğim sana...

-----Yokluğun ölümden beter oldu,
-----Özlemin dağları aştı, sığmaz içime,
-----Sensiz yaşamak mı?
-----Koskocaman bir yalan oldu Annem...

AKKIZ SAYDAM

28.12.2009